

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Гасета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

КАПІТАЛІЗМ І СИЛА ПРЕСИ.

Жиемо в часах рiшучого бою двох протинних свiтiв: капiталу й фронту працi. Капiтал змобiлізував вiсi свої сили й киуив iх на фронт боротьби з працюючими. В боевих рядах по сторони капiталу ви бачите: всю буржуазну пресу, товариства, iнституцiї, пiдприємства i цiлий державний апарат капiталiстичних країн. Все те йде наступом на робiтничо-селянськi ряди з тим, щоб проломити цей однотипний фронт працi, здавити його силу й ще бiльше скрiпнати владу капiталу.

У тiй боєвiй кампанiї веде перед пресою обох протинних фронтiв. Капiтал знає силу преси й саме тому вiсi пости життєвої дiянки обсидив своєю пресою, кожний закуток тiєї землi є засипаний iї друкованим словом. Кожна сторiнка, кожна думка а то й слово в буржуазнiй пресi є розраховане на те, щоб справу, подiю чи якийсь життєвий момент представити читачевi так, аби можна було його заманити до свого буржуазного табору; тут його виховати й i в рiшучоу хвилину кинути в боротьбу проти фронту працi.

От вiзьмiть такі життєвi моменти, яких ви повно знайдете кожного дня в буржуазнiй пресi: "вчора такий то чоловик кинувся пiд колесо поїзду, або втопився, отруївся, застрiлився i т. д. Причина смертi все: нещасне кохання, невiдлiчна хвороба або причина невдома". А про те, що тi самовбивцi є жертвами капiталiстичного ладу, що багато iх засуджує на самоубивство, голод, безробiття, злиднi — цього ви неколи не вичитаєте в пресi буржуазного свiту. То знов з визвольного робiтничого руху ви прочитаєте в буржуазнiй пресi: "Страйкуючi майнери кинулися в камiннi на полiцiю, яка берегла ладу й порядку. Заатакована майнерами полiцiя у своiй оборонi звiла зброї. 20 вбитих i стiльки-ж ранених".

Читаючi це не один мiркує: "Та — чому-ж зачiпали полiцiю..." А вiзьмете робiтничу пресу в руки, там вже написав про цей самий випадок робiтник, який там був i все те бачив. Вiн пише:

"Майнери мали мiтинг. Саме на час промови товариша Н.Н. полiцiя кинулася на вiсевичкi й почала стрiляти. На мiсци залягло 50 вбитих i велике число ранених".

Про один i той самий випадок iнакше читаєте в часописах двох протинних фронтiв. В першому випадку виходить, що вивинили — робiтники, а в освiтленому робiтничої преси показується, що вся вина по сторони багатих власникiв, якi визискують працю робiтника та iхню полiцейську сторожу, яка й обороняє тих-же самих визискувачiв. I читач такої то преси наклонюється поховати в один то в другий бiк.

До нiмецько-французької вiйни — тому кiлькадесятiв рокiв назад — скликав нiмецький канцлер журналюгiв буржуазної преси i сказав: "Маєте два мiсяцi часу, щоб пiдготувати опису в народi про konieczнiсть вiйни з Францiєю".

Та ледви проминуло п'ять тижнiв, як журналюги преси дали канцлеровi вiдповiдь, що нiмецький нарiд преси вже добре пiдготував на вiйну. Ту саму iсторiю вiдгратала буржуазна преса на передоднi i цiлий час свiтової вiйни. А вiзьмiть буржуазну пресу сьогоднi. Чи не бачите ви там самi цукаванчi проти Радянського Союзу? I скiльки-ж там фалшивих, брехливих, злобних вiсток, представлень про життя на Радянськiй Українi? Як побренькують шаблонами в сторони робiтничо-селянськiй країн, як накликають до воєнного нападу на працюючих Радянського Союзу? I що-ж це е?.. Знов та сама пiдготовка до вiйни з фронтом працi, яку отує капiтал в недалекий будучинi.

З вертiстю тiєї крапельки дошевої води, що капачою соломкою зi стрiхи в найтiрпшiйшому каменим вилочеч ямку, так буржуазна преса переробляє думку за думкою, статтю за статтю, аж доки не виховає читача по своєму, заповнюючи його мозок матерiалом буржуазного свiту. I є так, що робiтник як фармер, читаючи буржуазну пресу, самий не знає, як то боно сталося, що вiн опинився в буржуазному таборi (хоч би тим, що попирає чи обороняє деяку справу буржуазiї).

Так, преса, це могутня й страшна зброя. Легковажити iї не можна — а тимменше говорити читачам: "все одно яка, аби газета".

Фронтники працi мусять рiзко вiдмежувати свою робiтничо-фармерську пресу вiд буржуазної.

Нi одного тяжко запроцьованого гроша, нi одного читача з робiтничо-фармерського фронту для буржуазної преси!

АНДРУША ЛІВІЦЬКИЙ ФОРМУЄ "КОАЛІЦІЙНИЙ УРЯД".

Андрюша Лівіцький, наслідник Петлюри, й "генерал" Сальський приїхали до Праги "інкогніто" з фальшивими паспортами. Приїхали й почали формувати уряд, чи то пак проводили переговори з імігрантами інших партій про формування "коаліційного уряду". Така мода тепер пішла. В Німеччині сформовано коаліційний уряд — то чому-б петлюрiцям не сформувати.

Але Лівіцький у своїй "коаліційній" політиці зробив нечуваній до цього часу крок. В розмові з кореспондентом міжхенської фашистської газети "Фелькіше Беобахтер" сказав він, що міністром фінансів в "уряді" Лівіцького буде англійський спеціаліст.

Одноразом Лівіцький після свого представника до Румунії для організування зв'язків і, певно, для запрошення, щоб хтось з циганів взяв участь в "коаліційному уряді" Лівіцького.

Не без того, щоб і Польща не взяла участі в цьому уряді.

За одного доброго міністра Андруша обіцяє Пiлсудському Польщу з 1772 року, тобто по Дніпро.

Не знаємо, кого ще запросить Лівіцький до свого уряду. Югославіє певно не запросить, бо вона не має з кого створити свого власного уряду. Не симпатичний народ югославський дипломати... В парламенті стріляються, Греції не запросить — бо там також шодня резигнують уряди. В Муссоліні-б попросити, але чому-б в самій Італії Муссоліні обіцяє аж сім міністерських постів. Видно, що там посуха на міністрів. Була надія на Чан Цо-Ліна, але той вступив вже до кабінету Конфуція, а Чан Кай-Ші не прислав ще своєї адреси.

Умови вступу до уряду Лівіцького також не дуже вибагливі: свобода релігії й думки, зібрань, преси й території. Платню міністрам платити та держава, яка бере участь в коаліції. (Є чутка, що Румунія відмовилася взяти участь, бо нема чим платити міністрам). Прем'єр (сам Лівіцький) отримує платню від міністрів коаліції. Входить до уряду Лівіцького можна не виїжджаючи з території своєї держави, лише висилаючи регулярно платню прем'єрові через пошту (якщо адреса прем'єра відома).

Хвалиться Лівіцький, що як тільки сформує уряд, то невдовзі верне на Україну. Так сказав він кореспондентові італійської газети "Імперио". Це вже 1001 раз сказав він таке за останні вісім літ. Інакше-ж на біса йому язык здався?

А все-ж таки щось в тій мові Лівіцького є. Вже одно те, що преса починає містити його інтерв'ю, значить, що якісь спеці й то з фінансами, стоять за спиною Лівіцького й його "коаліційної" політики. Що то за спеці — не треба й догадуватися. А вже сам Андруша каже, що міністром фінансів в його уряді буде англійський спеці.

Заявляє Лівіцький, що невдовзі верне на Україну. Добре зробив би, коли-б поспішив. Може за одно прилучився-б до "донбаських спеці" на лаві підсудних і не почувався-б самотнім.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІ ЗАВДАННЯ ПРАЦЮЮЧИХ.

ІІ. ШО ТАКЕ ПРОЛЕТАРСЬКА КУЛЬТУРА.

Пролетаріат, як наймолодша класа, яка щойно змагається за зверхність, найменше має культурних надбань.

Але він має одну велику культурну цінність, це — спаяність і дисципліну, якi він набув в продукційних умовах.

Чим бiльшi завдання ставить перед собою пролетаріат, тим бiльшi потрібні йому засоби для переведення їх в життя.

Ті засоби, аби та зброя, духова й матеріальна, що їх вживає пролетаріат в своїй боротьбі за поліпшення свого щоденного життя, чи за встановлення диктатури пролетаріату — це якраз і є пролетарська культура.

Боротьба пролетаріату буває дуже затяжна, вперта, на шляху її бувають ріжні непередбачені перепони, в бігу її бувають ріжні маневрування — отже якою багатогранною буває боротьба пролетаріату, такою-ж багатогранною є і пролетарська культура.

Не вміючи маневрувати в боротьбі, не вміючи підраховувати свої сили й сили противника, не знаючи як наносити противникові удари, тобто не будучи озброєний своїми культурними надбаннями, пролетаріат не пережить би, він загинув би героїчно в нерівній боротьбі з добре озброєним противником.

А загинути хоч би "героїчно" пролетаріат цілковито не має наміру. Воля до побіди — це непохитний зміст пролетарської культури у всякій часі й при всяких обставинах.

Якщо ніцї, наприклад, ворог стареється прошити багнетом серце пролетаря, то смішним і дурним було-б виховувати пролетаря в душі "хто тебе вдарить по одній щопі, підстав йому другу".

Царсько-поміщицька культура в часі японської вiйни хотiла звоювати японську буржуазну культуру образами св. Миколая, спровадивши iх на японський фронт кiлька вагонiв. Не встав св. Миколай проти японських "шимозiв".

Спитаєте: російський пролетаріат в часі горожанської вiйни, в часі вiйни з чужинцями імперіалістами також не був так сильно озброєний, як Французи, Англіїці (коло Архангельську), Чехословаки (коло Сибіру, Врангелі на Крiмі)? Так, але російський пролетаріат був сильну духову зброю. Вiн мав озброєних імперіалістами робітників:

"За що ви воюєте проти нас? Чому ви прийшли на нашу землю нас вбивати? Чи ті, що прислали вас сюди, не угнітують вас і ваших братів дома?"

Це вже не була молитва бездушного св. Миколая. Це була сильна класова - пролетарська зброя, проти якої безсилі борються найстрашніші гармати, засоби матеріальної культури капіталістів. Це були класи молоді пролетарської культури, яким- загниваюча культура буржуазії не могла нічого провідати.

Пролетаріат має тепер дуже сильну зброю, з якою буржуазія пильно числиться. Теорія Маркса, Енгельса, П'яхова, Леніна, Бухаріна й соток інших пролетарських вчителів - революціонерів, це могутні підвалини під майбутню переможену пролетарську культуру, це сильна зброя в визвольній боротьбі пролетаріату.

I дивно часами чути навіть від деяких людей читаних, що не варта пролетаріатові затрачувати багато часу на студіювання цього чи иншого твору, збагачувати себе всестороннім знанням, ставати, що ми називаємо, культурною людиною. Спитайте-ж ви тих людей:

"А провідники, вчителі пролетаріату, що перші поклали підвалини під пролетарську культуру, що вбрали її в чисто класові рамки, загострили її — чи ці вчителі були культурними людьми?"

Божевільний може тільки ставити таке запитання. Ці люди були не тільки загальнокультурними, але й високо вченими. Вони написали великі наукові твори. Відчувши смертelnу небезпеку в цих творах своєї культури, буржуазія і її наймити, щоб зменшити їх вагу, почали нашіптувати: "Це тільки теорія". Але марксисті сказали: "Теорія стає практикою, коли вона опановує маси".

нашої свідомості, не встидаючись признати, що ми дуже багато не знаємо — й заповнити ці порожні місця справжнім знанням.

Тоді багато виростемо культурно й поведемо за собою

тих, які ще стоять осторонь від організації. Про доки ми не перевіримо й не поповнимо своєю власною культурною багатю, доки ми, блукаючи в лісі, шукаємо дерева.

(Далі буде.)

ДОПОМОЖІТЬ МАЙНЕРАМ.

До робітників Канади і до робітників Торонто.

Товариші Робітники!

125,000 майнерів в Злучених Державах борються за кусок хліба останні 15 місяців в найтяжчих умовах. I не дивлячись на всі сили капіталізму й машини Луїса, які змобілізовані проти страйкуючих майнерів, страйкери поставили борються до кінця, але борються з надією, що робітництво цілого континенту прийде їм з допомогою.

З огню цієї боротьби вишли боєві сили, які збудують нову майнерську юнію, яка не буде більше піддаватися зрадничій машині Луїса, але буде контролювана самими робітниками. Боротьба майнерів Злучених Держав є боротьбою майнерів Канади, які також безперестанно борються з компаніями, урядом і їхніми прислужниками — урядовцями з Юнайтед Майн Воркерс оф Америка. Робітники інших галузів індустрії Канади також час від часу провадять таку саму боротьбу. Тому ми повинні показати свою солідарність до боротьби майнерів в Злучених Державах, які живуть тепер із своїми родинами в страшній нужді.

Як живуть страйкуючі майнери, можете довідатися з опису в "Дейлі Воркер", вміщені недавно, в якому описується, що в деяких місцевостях Пенсильванії майнери мешкають в ямах, заплінені з болату, клею. В одній з таких ям вмирає майнер Джеймс Кравфорда. Доктор каже, що нема надії на життя. Жінка вибивається із сил, доглядаючи його. Поживи нема, за винятком хіба, що краевий майнерський комітет приїде що. З тої поживи треба було кормити кількох дітей. Двоє дітей вмерло.

Кілька місяців тому назад прийшов шеріф і арештував Кравфорда, забіраючи одночасно дві підвизки, 12 криликів, кількох курей і голубів. Цего дробу так і не вернено. Того самого дня забрано всі п'ятеро дітей, від двох-літньої Мері вгору й віддано до закладу. Від тої мати їх не бачили.

Кравфорда оскаржено за "бродяжництво". Компанія обіцяла визволити його, якщо він піде скебувати.

"Ніхто не зробить мене скеботом" — дiстала вона вiдповiдь. Його тримали в тюрми 20 днів і випустили хорого. Журба за

дитми, брак поживи зробили своє. Його жінка мало не збожеволіла, стараючись вибрати дітей назад до дому.

Шеріф Чізборо й компанійний агент Борис є одинокими представниками влади в Імпіріял (назва містечка). Жінка не могла засягнути у них ніяких інформацій щодо дітей, а щоб поїхати за ними десь далі не було грошей.

Коли здоровля Кравфорда дуже погіршилось, жінка пішла за кілька миль до кемпи, де давали майнерам допомогу. Там рішено було дати їй дещо більше хліба й молока, але ця допомога прийшла вже запізно.

I так скрізь. Жертви страйку збільшуються. Голод, нужда всюди. I майнери протестують. П'ятнадцять місяців тяжкої боротьби в страшних економічних обставинах не повинні пропасти дарма.

В відповідь на цю завзяту боротьбу в голоді й нужді в страшних об'їмах капіталу, робітництво повинно відповісти матеріальною допомогою.

В Торонто робітники починають кампанію хата від хати. Поширюють сертифікати й гудики, з яких кожний цент піде на допомогу страйкуючому майнеру.

Торонтонський комітет допомоги страйкуючим майнерам, який є в контактi з Всекраєвим Допомоговим Комітетом в Пітсбургу, повідомляє торонтонських робітників, що колекта хата від хати вбудується в неділю, 15. липня й неділю 22. липня в 10-ї годінї раню.

Колектори відходитимуть із сiлдуочих саль: Алабра саль, 450 Спадiйна вул.

Укр. Роб. Дому, 300 Бетгорст вул.

Дон саль, 957 Бродью вул.

Ірлсскорт Лейбор Парті, на розі Гріно і Клейр вулиць.

Болгарської саль, 143 Беркелі вул.

Хто бажає піти колектувати, хай зголошується на вище згадані адреси в неділю раню й вечером за лістами.

Допоможіть майнерам в їх боротьбі з власителями, урядом і Луїсом.

Всякі інформації можна дістати Room 12, 163 1/2 Church St., Toronto.

ПРОТЕСТ ПРОТИ БІЛОГО ТЕРОРУ.

Вiдзова IV. конгресу Профінтерну до працюючих усiх країн.

На 4-ому конгресі Червоного Профінтерну, в присутності 421 делегата, з 47 держав вирішено відіестися зі сiлдуочим закликком протесту до всіх працюючих мас по цілому свiту проти білого терору й проти фашистської реакції.

По цілому капіталістичному свiту лутоє білий терору, що раз то сильніше. Буржуазія намагається всіма зусиллями розбити — знищити революційну силу робітничої класи, зломити опір робітництва проти офензивної капіталу й перекернути боротьбу працюючого фронту, проти гноблення й утиску колоніальних і пiвколоніальних народів, проти воєнних узброєнь та проти підготовки вiйни на Радянський Союз — тої єдиної робітничо-селянської держави. Шо раз то дошкульніші удари падають на боєві організації робітничої класи. Всі дотеперішні здобутки робітництва є загрожені. Цілі десятки й сотні тисяч найздатніших представників робітничої класи, в першій мiрi робітничої молоді, замученіх тортурами поліцейських агентів, гине по тюрмах. Оставших проганюють від варстатів праці, віддають в руки голодів, а далі і самій смерті.

Це все діється не лише в країнах самовладдя капіталу, фашистської диктатури, але також і там, де диктатура капіталу заховалася під маску королівської демократії, як от в Німеччині, Франції. Там і у всіх інших великих капіталістичних державах тюрми переповнені робітниками.

Білий терор йде все в парі з великими страйками й ширшою акцією робітників у визвольній боротьбі.

А вже надто звірських метод приновлюють в боротьбі з працюючими фашистські диктатори й виконавці білого терору в таких країнах, як Італія, Болгарія, Польща, Еспанія, Румунія, Югославія й ин.

Замкнення трейд-юніонів і інших робітничих організацій та загарбання їхнього майна, заборона мітингів, заборона преси, масові арештування й мордування революційних працівників і активного робітництва (як замордовані тов. Соці в італійській тюрмі), кроваві роздушення робітничих страйків — це звичайне буденне явище в названих країнах.

Фашистська диктатура, яка в Італії, Болгарії, Польщі, Еспанії й Литві захопила владу, загрожуює робітництву цілого світа, єдиної класи.

капіталістичного свiту. Завданням тiєї фашистської диктатури є: розторощення революційного руху, безпощадна боротьба буржуазії проти майбутньої пролетарської революції та задержання пануючого режиму гнобителів і визискувачів.

Капітал рішився в крові соток тисяч замордованих й на смерть замучених робітників і селян, в крові пролетарів, що погнузли в бою з імперіалістичними бандитами — здавши революційний рух в Китаю, Індії, Індонезії, Сирії, Египті й Латинській Америці.

Товариші! Робітників! Провідники Амстердамського й ІІ Інтернаціоналі, які допомогли скрiпнати буржуазію в її пануванні й спiвробітничувати з нею, не хотять і не можуть боротися проти капіталістичного самовладдя. Вони є проти революційної боротьби, проти революційного руху, вони стають ослевчують СРСР, вони є допоміжники білого терору, фашизму, вони є агенти імперіалістичних держав. Тому й вони мовчали, коли до них звернулися зі закликом боротьби проти фашизму. Робітничка клася звільнить себе з того страхіття білого терору тоді, коли працюючі маси, полишаючи своїх угодливих провідників, підуть вперед об'єднаним фронтом. Тільки безпощадною боротьбою за класові інтереси, проти диктатури капіталу, в братньому союзі з працюючими селянами й гнобленими народами, і під єдиним революційним проводом зможе визволитися робітничка клася.

У всьому капіталістичному свiті зростає класова свідомість працюючих мас, більше завзяття, охота боротьби, ширша активність і симпатія до Радянського Союзу, котрий працюючим всіх країн і гнобленим народам вказав шлях боротьби й побіди.

Четвертий конгрес Червоного Профінтерну кличе робітників всіх країн станути під прапор революційного руху червоних трейд-юніонів. Лише в організованих революційних, боєвих колахонях зможе робітництво вийти побідником з тiєї боротьби.

Четвертий конгрес визнає робітників по всіх підприємствах, в містах і селах до сильної боротьби проти білого терору і офензивної капіталу, проти фашистської диктатури, за визволення ув'язнених капіталом, за елементарну свободу робітничої класи, за остаточне визволення пролетаріату.

Пролетарі Англії, Франції, Америки й Німеччини, що зводять боротьбу проти офензивної капіталу у свої власній країні, мусять дати рішуче перетя працюючим в боротьбі з фашистською диктатурою й білим терором в колоніях і пiвколоніях, вони мусять всіма силами недопустити до якої небудь підмоги їхній імперіалістичних урядів фашистським диктаторам і кривавому режимові білого терору.

I лише справжній солідарність інтернаціонального пролетаріату в боротьбі проти фашизму й білого терору запевнить побіду робітничій класі.

Четвертий конгрес Червоного Профінтерну визнає працюючі маси до боротьби за інтернаціональну єдність під єдиним, революційним Інтернаціоналом. Лише спільними зусиллями зможемо поклати інтернаціональний капітал, інтернаціональний імперіалізм.

Четвертий конгрес визнає працюючих затіснити свої ряди в наступаючій боротьбі, зміцнити революційний союз робітників і селян та скрiпнати братню єдність робітників всіх імперіалістичних країн з працюючими масами поневолевих народів.

Пам'ятайте на героїв, що ягли в бою за робітничу справу!

Геть з катами працюючої класи та їхніми льюками-компромісовими провідниками.

Геть з диктатурою капіталу! Гноблені і визискувані цілого світа, єдинаятеся!

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти".